

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **doc. Dr. Ing. P. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Joklem
sídlem Londýnská 608/52, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **rektor Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem**
sídlem Pasteurova 3544/1, 400 96 Ústí nad Labem
zastoupený advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j. UJEP/2025/00025082,
o návrhu na přiznání odkladného účinku

takto:

- I. Žalobě **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j. UJEP/2025/00025082, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce z funkce děkana Fakulty životního prostředí Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem s účinností k 31. 7. 2025.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něj znamenal nepoměrně závažnější újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám nebo veřejnému zájmu v případě, že odkladný účinek přiznán nebude. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutím dochází k odvolání z funkce děkana fakulty, což je zásah s bezprostředními a prakticky nevratnými důsledky. Kromě reputační a profesní újmy by došlo i k nenahraditelné změně ve vnitřní organizaci fakulty, a to i z pohledu kontinuity jejího vedení a zajištění správy. V případě, že by žalobě bylo později vyhověno, a žalobce byl uznán neoprávněně odvolaným, zatímco v mezidobí by byl již jmenován nový děkan, by dle žalobce vznikla vážná právní a organizační nejistota ohledně dalšího výkonu funkce, pravomocí a postavení obou osob. Taková situace by pak mohla vést k neřešitelnému střetu a narušení chodu fakulty, včetně zpochybnění rozhodnutí vydaných

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nově jmenovaným děkanem. Právní následky takové situace by měly dopad nejen na žalobce, ale i na celou fakultu, její zaměstnance, studenty a partnerské instituce. Újma spočívající v odvolání děkana dle žalobce spočívá mimo jiné i v zásahu do jeho odborné a morální integrity jako veřejné osoby. Žalobce trval na tom, že přiznání odkladného účinku žalobě nezpůsobí újmu jiným osobám ani veřejnému zájmu, neboť žalobce doposud vykonával svou funkci řádně a v souladu se zákonem. Nebyl rovněž dle jeho názoru dán žádný důvod k jeho okamžitému odvolání. Přiznání odkladného účinku tak dle žalobce představuje prostředek k zachování jeho práv a stability řízení fakulty do doby rozhodnutí ve věci samé. Dle žalobce by nepřiznání odkladného účinku žalobě mohlo vyvolat i zásahy do legitimních očekávání dalších akademických pracovníků a studentů, jejichž vztah k vedení fakulty je podmíněn důvěrou v řádný výkon pravomoci. Přiznání odkladného účinku je tedy dle žalobce odůvodněno nejen ochranou jeho práv, ale i ochranou veřejného zájmu na stabilitě vnitřní organizace fakulty.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na odkladný účinek žaloby trval na tom, že žalobce nijak nevylicil újmu, která mu výkonem napadeného rozhodnutí má hrozit. Tvrzení obsažená v žalobě jsou dle žalovaného pouze zákonnými důsledky žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce dle žalovaného nevymezil újmu, kterou by bylo možné přezkoumatelně porovnat s případnou újmou hrozící jiným osobám. Žalovaný zdůraznil, že institut přiznání odkladného účinku má sloužit jako zcela výjimečný nástroj, kterým je prolomena právní moc a vykonatelnost správních rozhodnutí. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že k zásahu do odborné a morální integrity žalobce jako veřejné osoby již došlo, a nejedná se tedy o újmu hrozící, ale o újmu, která již nastala. Proto není na místě návrhu na odkladný účinek vyhovět.
4. Dále žalovaný trval na to, že přiznáním odkladného účinku žalobou napadenému rozhodnutí by mohlo dojít k zásahu do práv třetích osob, a to do práv fakulty, univerzity, členů akademické obce a osob, které se neshodnou s žalobcem v otázkách personální a manažerské politiky. Zdůraznil, že rozhodnutí o odvolání děkana bylo výsledkem kvalifikovaného (třipětinovou většinou přijatého) rozhodnutí akademického senátu.
5. Dále žalovaný upozorňoval na to, že přiznání odkladného účinku bude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je ochrana plynulého a nerušeného výkonu vzdělávací a s ní související tvůrčí činnosti na dané fakultě, a zájem na stabilizaci prostředí na fakultě. Žalovaný uvedl, že situace na fakultě se stabilizovala a fakulta je vedena proděkanem. Faktické navrácení děkana do funkce v důsledku přiznání odkladného účinku tak může dle žalovaného způsobit újmu třetím osobám (např. v nemožnosti kontroly rozhodovacích procesů děkana, které mohou být motivovány i současným soudním sporem).
6. Žalovaný dále trval na tom, že přiznání odkladného účinku žalobě by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na ochraně plynulého a nerušeného výkonu vzdělávací a s ní související další tvůrčí činnosti na Fakultě životního prostředí a stabilizace prostředí na této fakultě. Žalovaný trval na tom, že v mezidobí došlo ke zklidnění situace, fakulta je vedena proděkanem. Naopak návrat žalobce do funkce by způsobil destabilizaci prostředí fakulty. Dle žalovaného by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s ochranou řádného chodu fakulty a bylo by zásahem do autonomie vysoké školy a jejího práva rozhodovat si o vlastních poměrech, a tedy i porušením práva na výkon akademické samosprávy, což je nepochybně důležitý veřejný zájem.

7. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

8. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.
9. Prvotně se soud zabýval otázkou existence újmy na straně žalobce, která by mu mohla vzniknout neprodleným výkonem žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce poukazoval zejména na zásah do své morální a odborné integrity jako veřejné osoby. Soud považuje za nepochybné, že pověst v akademické sféře má nemalý význam. V případě nahrazení žalobce nově zvoleným nástupcem v pozici děkana by případný následný úspěch žaloby měl pouze akademický význam. Nelze rovněž odhlédnout od případných negativních důsledků v případě zvolení nového děkana a následného obnovení funkce žalobce v případě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. S ohledem na tuto skutečnost soud shledal, že bezodkladným výkonem žalobou napadeného rozhodnutí a bez přiznání odkladného účinku dojde k zásahu do práv žalobce, případně k prohloubení jeho důsledků a negativního dopadu na pověst žalobce v akademické sféře. Proto soud shledal, že v případě nepřiznání odkladného účinku by došlo k zásahu do práv žalobce. První podmínku pro přiznání odkladného účinku tedy shledal soud jako splněnou.
10. Dále se soud zabýval otázkou, zda v důsledku přiznání odkladného účinku může vzniknout újma jiným osobám, a případně zda je žalobcova újma spojená s výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí nepoměrně větší, než taková potenciální újma jiných osob. S ohledem na důvody, pro které byl žalobce z funkce děkana odvolán, dle soudu nejsou zřejmé žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že v důsledku přiznání odkladného účinku by mohlo dojít k újmě jiných osob. Prioritními důvody pro odvolání žalobce z funkce žalobce bylo rozvázání pracovního poměru s RNDr. T. M. G., CSc. a

změna pracovní náplně Ing. S. K. a skutečnosti s tím související. K těmto skutečnostem v minulosti již došlo a přiznání odkladného účinku žalobou napadenému rozhodnutí na těchto skutečnostech nemůže nic změnit, stejně jako samotné odvolání žalobce z funkce děkana. Jediným dalším důvodem pro odvolání byl „*nedostatek komunikace děkana vůči akademické obci fakulty a rozdílný názor akademického senátu a děkana na rozvoj a směřování fakulty a budování dobrého jména fakulty*“. Tato formulace bez bližšího upřesnění a odůvodnění je natolik obecnou floskulí, že z ní dle soudu nelze dovozovat zásah do práv fakulty či univerzity v případě odkladu účinků žalobou napadeného rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že i druhá z podmínek pro přiznání odkladného účinku byla splněna.

11. Následně soud posuzoval, zda převáží hrozící újma žalobci nad veřejným zájmem spojeným s výkonem žalobou napadeného rozhodnutí. Při posouzení této skutečnosti soud opět vycházel zejména z důvodů, pro které byl žalobce z funkce děkana odvolán. Dvě konkrétní personální změny ve složení a fungování fakulty již byly učiněny před jeho odvoláním a samotné odvolání žalobce z funkce děkana na nich nemohlo nic změnit. Žádné další konkrétní skutečnosti, ze kterých by mohl vyplývat veřejný zájem na odvolání žalobce z funkce děkana ze žalobou napadeného rozhodnutí nevyplývají. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že újma hrozící žalobci převáží nad zájmem na okamžitém výkonu žalobou napadeného rozhodnutí.
12. S přihlédnutím k výše uvedenému soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a podané žalobě přiznal odkladný účinek.
13. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že v souladu s § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud vydané usnesení o přiznání odkladného účinku pozdějším usnesením i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Pokud by tedy v budoucnu došlo ze strany žalobce k nějakým nestandardním krokům v personální oblasti či ke krokům, které by byly v rozporu se zájmy fakulty, může soud po zhodnocení takových skutečností přikročit ke zrušení přiznaného odkladného účinku, ať již na návrh žalovaného nebo na základě podnětů třetích osob.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 1. října 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu